REAPROPIANT-NOS de les nostres vides

MIRKO

Has provat mai la sensació de ser un noi en el cos d'una noia?

Així és com m'he sentit tota la vida.Si ho prens amb ironia, és fins i tot una experiència divertida...És com màgia. Jo encara al dia d'avui no m'ho explico.

Però potser la qüestió és justament aquesta: no cal ni entendre-ho ni explicar-ho. Només cal saber què sents i què vols!

Em sento així des de molt, molt petit. Sempre m'he sentit un noi i mai no vaig entendre perquè no tenia el mateix cos que els meus amics ni perquè no estava creixent com ells. Evidentment sabia que era una nena però alguna cosa en el meu cap no podia entendre que allò anés d'aquella manera.

També des de sempre em van agradar molt les noies. Primer llavors em vaig ocupar del tema de ser una noia a qui li agradaven les noies. Em vaig ocupar, doncs, de la meva orientació sexual.

Si com a noia m'agradaven les noies, això volia dir que era lesbiana.

No m'ho vaig passar bé, al principi. Em feia por ser lesbiana perquè es veia com una cosa anormal. En aquell temps no hi havia youtube on buscar persones com tu. Em sentia molt sola. En lloc de youtube la gent es reunia en associacions i així vaig poder conèixer les primeres noies lesbianes. Això em va ajudar a no sentir-me sola, agafar confiança amb mi mateixa, entendre que no hi havia res dolent en ser com era.

Així vaig poder sortir de l'armari, a poc a poc, primer amb algunes amigues i després amb la noia que m'agradava.

Ella havia estat només amb nois però jo també li agradava i es va enamorar de mi.

Vaig tenir parelles, amigues i amics i tot va anar cap a millor. Amb 24 anys em vaig mudar a Catalunya des d'Itàlia per venir a estudiar i des de dos anys visc amb la meva parella i treballo a Barcelona, una ciutat molt oberta i acollidora. Aquí vaig descobrir el concepte de transsexualitat i d'identitat de gènere.

Durant els últims 5 anys em vaig interessar moltíssim pel tema però sempre el mirava de lluny, com alguna cosa de molt interessant però que finalment no tenia a veure amb mi. Error!

Un dia vaig reconèixer en mi el desig de ser el que em sento: un home. Què vol dir ser home no ho sé ben bé.

Sé que vull veure com em creix la barba, com el meu cos canvia de forma i tenir una imatge de mi que correspongui amb el que sento a dintre. Senzillament és el que vull.

Actualment, fa tres mesos que estic en tractament hormonal i totes les moltes persones amb qui he compartit la meva decisió, m'estan recolzant i fent sentir el seu afecte, amor i interès. Em sento molt afortunat.

Organitza:

enruta't Formació en DESENVOLUPAMENT PERSONAL

TRANSGREDE INVESTIGANDO LA DIVERSIDAD

Amb el suport de:

Ajuntament de Barcelona

Vols conèixer més històries?

www.reaprop.org · info@enrutat.org

Enruta't Enrutat_your_way